

Ondanks het feit dat de mobilisatieperiode erg kort was en de syndicale leidingen zeker niet voluit hebben gemobiliseerd, gaven toch meer dan 30.000 betogers present voor de Mars voor Werk die de vakbonden op vrijdag 29 januari in Brussel organiseerden. De wil om solidariteit te tonen met de arbeiders van Opel speelde hierin zeker ook een mooie rol. Een succes. Ondanks de kou en de regen was de sfeer behoorlijk strijdbaar. Vooral mensen uit bedrijven waar afgelopen maanden actie was gevoerd, kwamen talrijk opdagen: er waren stevige delegaties van Inbev, de Bridgestone, DHL en Bayer.

Als je met de betogers praatte, waren er veel die lieten verstaan dat het tijd werd om tegengas te geven, dat het nodig is om weerwerk te bieden aan een patronaat dat denkt zich alles te kunnen veroorloven. Een arbeider van Inbev Jupille, geschandaliseerd door het afdankingsplan van zijn bedrijf waar meer dan een miljard winst werd gemaakt, constateerde: «Ze doen maar op! Waar gaan we naar toe met zo'n patroons als we niet reageren?»

De speeches van de vakbondsleidingen blonken op zijn zachtst gezegd niet uit in grote strijdbaarheid tegenover de catastrofale situatie qua tewerkstelling. Luc Cortebeek, voorzitter van het ACV, verklaarde: «Ik heb respect voor die werkgevers die, doorheen de dialoog met de vakbonden, er alles aan gedaan hebben om ontslagen te vermijden in deze crisistijden. Maar vraag me niet om respect te hebben voor die werkgevers die enkel aan snelle winst denken, op de kap van de werknemers.». Het zou goed zijn moest Cortebeek zeggen over welke patroons hij het heeft.

Het aandeel van de winsten in de toegevoegde waarde die in België wordt gecreëerd, wordt al dertig jaar steeds groter. Tegelijk neemt het aandeel van de lonen hierin steeds verder af. Voor het eerst sinds 1945 is dit aandeel onder de 50% gezakt! De bonussen voor het patronaat blijven schandalig hoog, ondanks de crisis. Welke werkgever van een KMO heeft afgelopen jaren niet gespeculeerd met zijn winsten op de financiële markten? En zo de huidige crisis mee helpen uitlokken? Waar zijn ze, die model-werkgevers die we zouden moeten respecteren?

ABVV-voorzitter Rudy de Leeuw voegde er aan toe: «Laat ons jacht maken op de werkloosheid, niet op de werklozen.». Dit is natuurlijk correct, maar hoe kunnen we concreet verhinderen dat de huidige regeringspolitiek wordt verdergezet? Een politiek die tienduizenden geschrapte werklozen naar het OCMW stuurt? Er wordt geen enkele concrete actie en mobilisatie naar voor geschoven om de antisociale plannen van de regeringen tegen te gaan...

Een spandoek van het ABVV stelde dat er een verbod op afdankingen moet komen. Inderdaad wat nodig is, maar geen een van de vakbondsleiders op de tribune zei iets over hoe ze willen handelen om de mobilisaties op te drijven en strijdbare maar geïsoleerde acties zoals bij Baeyer of bij Bridgestone willen eenmaken.

Over de catastrofale toestand bij Opel-Antwerpen werd ook niet veel concreets verteld. Tot op heden stellen de syndicale leidingen dat er best niet wordt gestaakt, omdat het er op aan komt aan te tonen aan potentiële overnemers dat Opel-Antwerpen een performant bedrijf is... De vakbondsleidingen lijken zich domweg in te schakelen in de koers van de Belgische economie tegenover de Europese buurlanden om het meest competitief te zijn.

Het lijkt er op dat het er voor hen bovenal op aankomt om aan de multinationals die in België investeren, of dat zouden kunnen doen, te tonen dat «we» goed blijven presteren. Maar gezien nogal wat vakbondsverantwoordelijken elders in Europa dezelfde koers volgen, komt het vooral neer op een neerwaartse spiraal qua sociale verworvenheden, en afwezigheid van serieuze mobilisaties. In een spel waar het er op neerkomt de kapitalisten om het meest te behagen, is de werkende bevolking altijd de verliezer.

Wij zijn van mening dat enkel een veralgemeende, vastberaden en radicale mobilisatie tegen de afdankingen het patronaat en de regeringen onder druk kan zetten, en hen kan terugdringen. Succesvolle strijd in één land kan ook een prachtige inspiratiebron zijn voor de arbeiders elders in Europa, en daarbuiten.

De Mars van afgelopen vrijdag toonde de mogelijkheden tot mobilisatie aan. Mogelijkheden die de leidingen van ACV en ABVV tot nog toe niet durfden grijpen... Het komt er voor de werkende bevolking en de basis van de vakbonden op aan om hun leidingen tot een echte strijdbare politiek te dwingen ter verdediging van jobs en de sociale verworvenheden. Anders zullen het de patroons zijn die van de crisis gebruik zullen maken om te «ontvetten», nog meer bestaansonzekerheid te creëren en de arbeidslast te verhogen voor wie nog wel werk heeft. In dat geval zal het de werkende klasse zijn die het gelag betaalt, niet de kapitalisten die als enigen voor de huidige puinhoop verantwoordelijk zijn.

Blijf waakzaam, blijf gemobiliseerd!

Foto's : Martin Laurent, Benny Asman, Dirk Cosyns en Pavel Pavelic.

